

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I
Japan.

Nr 180.

Göteborg den 25 juni 1963.

Käraste lilla Hella!

Homung kostar f. n. kr. 8:50 pr kg. Har min handlande sagt. Dagen efter det jag skrev mitt förra brev till dej fick David en begynnande berättelse om mina upplevelser under 2½ veckor i Sundsvall - Österström - Stockholm.

Först lite om dina brev. Olga's brev skickade jag till Lindqvists i Mölnlycke, sedan jag talat med Margareta, som jag träffade på något lantställe nånstans. Olga ska nog stanna här ett år eller så. Vilken bussig människa!

Kr. 10:- skickar jag till Elisabet Axelsson i morron. När jag gick omkring där på Sthlms stora och till oigenkänlighet ombyggda central för att söka mej fram till Sundsvallståget träffade jag på Elisabet mitt i vimlet. Hon hade sällskap och skulle med ett annat tåg. Men jag såg henne inte på hela konferensen. Och jag glömde att ringa henne, som jag tänkt göra.

Den 31 maj kl. 21.10 mötte mej Ingela och Arne Rosemar och tog mej och mitt bagage hem till sej. Där hade jag ett trevligt rum till mitt förfogande. Nästa morron kom ungarna in till mej. Den lilla, som väl är 2½ år hoppade upp i sängen slog armarna om halsen på mej och kysste mej mitt i ansiktet. Alla tre hade jag i bädden tills jag skulle gå upp. Dom är så tjusiga och lydiga och väluppfosttrade så långt jag kunde följa dom. Efter frukost och sedan Arne varit på kontoret en stund tog han oss alla ut i bilen. Hela förm. for vi runt i Sundsvalls vackra omgivningar. Vi åkte nog 15-20 mil i alla riktningar och upp på de underbaraste höjder. I Lidens gamla kyrka var det förbrett för tvenne bröllop på vardera 40 min. Där stod en liten ungbjörk vid varje bänk, så såusigt och vårligt! Jag tror det var i Liden vi träffade på ett kondis, som var öppet och där bjöd Ester Colldén på kaffe och barndricka å goa kakor å sånt. Efter några timmar for vi alltså hem och åt middag. På em. tog dom mej ut och visade stan och dess närmare omgivningar. Dom var så generösa och trevliga. Så ringde jag Ethel Wannberg för att hälsa på henne. Hon bor ganska långt från dom. Ethel ville att vi alla tre skulle komma dit kl. 19.30 och dricka kaffe, vilket vi gjorde. Calle hade just rest nånstans, då vi kom. Ethel har aldrig trivts i Sundsvall och hon har faktiskt en ganska otrivsamt lägenhet. Men dom skulle visst få en bättre i ett nytt hus fram på våren. Hon verkade sliten till sina nerver och pratade forcerat, så man fick knappast en syl i vädret. Hon har dock en bra kontorsplats. Och hon gladdes åt att hon och hennes Calle skulle få komma till oss på kyrkans 60-årshögtid den 20 nov. Med hans ögon är det bekymmersamt. Han håller på att det har med sockret att göra. Men Ethel säger att med detta är det inte så farligt, men hans ögonsjukdom handlar om grön starr. Det säjs att dom inte kan operera grön starr, men det förefaller som om dom försökte ibland. Jag såg honom stå i ett hörn under konferensen och försökte läsa någon av de vallistor vi gjort upp och som hade kraftig stil, tryckt eller stencilerad. Ett förstoringsglas kanske 6-7 cm. i diamtr och en därvid fästad liten glödlampa hjälpte honom att se. Han hade sagt till någon: Vet du vad det är för likhet mellan Wannberg och en transistor? - Båda går med batteri. Vännen Wannberg försöker nog ta dan som den kommer.

Söndag förm. hade vi gudstjänst i kyrkan, där Titus hälsade välkommen och Märta Lindqvist predikade. Lunch intog vi i en restaurang strax intill och därefter hade vi årsmöte. Där om är ju inte så mycket att säga. På em. bussade vi till Österströms Friluftsgård c:a 4-5 mil från stan. Ett 60-tal var vi som drack kaffe eller théoch åt smörgåsar där på kvällen. Annandagen for vi till Stöde där vi kl. 14 hade högmässa i Baptistkyrkan, där Aina Hammar och Stina Borjo talade. En ungdomskör sjöng. Jag frågade efter Edwin Nahlboms änka, som ju har sitt hemvist här. Hon satt hele tiden vid ändan av ett bord, då hon har svårt att förflytta sej. Och vi fick en pratstund. Kl. 17.30 var vi tillbaka i Österström för att äta middag. Vi fick härlig och mycke mat hela tiden där. Chefen var fru Malmqvist och både hon och hennes personal var så trevligt folk. I det avseendet har nog aldrig haft det så bra. Tillfälligt regn en gång men annars strålände sol i en så vacker trakt.

Nu är det den 26 juni. Och jag ska om en stund gå till Ingeborg och Maja och

och fira deras båda födelsedagar som infaller den 24 och 26 ds. I dag tog jag ut kr. 700:- på din bok och satte in den på min. Tack ska du ha så hjärtligt. Så har det blivit den ~~25~~ 27 juni. Stina Porko - vår bibelstudieledare - var en tjugusig flicka på 24 år och fil. kand. I tre förm. höll hon oss fångna över en timma varje dag. Svensk-finska till börden. Metodist. Hon hade en bibelkunskap utan mått tycktes det. Då någon frågade henne hur hon kunnat inhämta så mycket från Bibeln svarade hon: Jo, det är ju mitt liv! Realskoleexamen tog hon vid 14 år. När hon efter studenten - vet inte när hon tog den - och kanske det var efter fil. kand - fick plats i ett gymnasium hade hon elever som var 2 år yngre än hon själv var. Bra betelt. 1.300:- - 1.400:- pr månad. Men hon blev snart så olycklig för hon kände att hon var på sidan om Guds väg. Från början var hon dock inställd på att bli läroverkslärare. Gick till rektorn och sa upp sin plats och stod utan inkomst. Sedan sa hon,- har Gud lett henne dag för dag och hon har varit lycklig i sin ovisshet om framfiden, som hon dock lagt i Herrens hand. NU har hon börjat skönja konturerna och anar att hon ska till Etiopien. Dock inte i något sällskaps tjänst. Troligen kommer hon att hjälpa till i någon fri mission.

4:180 II

Belle
Dinell

Efter Stinas bibelstudium delade vi upp oss i 4 grupper c:a 15 i varje och varje grupp gick till sitt rum och hade $\frac{1}{2}$ timmas bönemöte, där nästan alla deltog. Åtminstone i vår grupp, som leddes av Greta Swedberg. kl. 13 kaffe. Och kl. 15 meditation med Märta Lindqvist som ledare. Därefter en likadan bönestund. Doris hade ålagt oss att vi skulle gå till våra olika andaktstunder alldeles tysta och inte ens prata på vägen dit. Hon fick ibland passa på oss för det kunde hända att vi glömde vår tystnadsplikt. Men den var fantastiskt bra. Den gjorde att det var en andligt stark stämning som gjorde allt så värdefullt. I matsalen och på fritiden pratade vi ju friskt. Greta var en god ledare av bönestunderna. Hon och jag bodde i samma stuga alldeles intill varandra och jag hade hennes s töd på det att jag inte måtte trilla ikull, som jag gjorde i Sundsvall. När jag gick över golvet hemma hos Rosemars vek sej tydligen min ena fotled och jag slog i golvet. Bena höll men jag slog sönder en vacker slingerväxt som bl. a. växter/stod i en lång låda bakom soffan, som stod mitt på golvet. På natten låg jag och räknade ut att jag trampat med halva klacken på deras tjocka matta och den andra halva på golvet. Så var det gjort. Och så gick jag lite osäkert under hela min bortavaro. Tusende hälsningar till två ätte

Dinella

[The page contains extremely faint and illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the document. The text is scattered across the page and is not readable.]